

АТОМНИК АУКРАЇНИ

№ 20—21 (338—339) 23 травня 2007 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ПЛІДНОЇ РОБОТИ ДЕЛЕГАТАМ ІV З'ЇЗДУ АТОМПРОФСПІЛКИ!

24 травня у Будинку профспілок відбудеться ІV з'їзд Профспілки працівників атомної енергетики та промисловості України. На форум обрано 300 делегатів-спілчан. Запрошено представників найвищих органів державної влади та управління, керівників профільних міністерств і відомств, підприємств та організацій, спеціалістів ядерно-промислового енергокомплексу держави, зарубіжних колег, профспілкових активістів та працівників засобів масової інформації.

Зі звітом про роботу Центрального комітету профспілки за період з 2002 по 2007 роки виступить Голова Атомпрофспілки Валерій Матов.

ІV з'їзд визначить основні цілі і завдання Профспілки працівників атомної енергетики та промисловості України на 2007—2012 роки, прийме нову редакцію Статуту, Програму дій Атомпрофспілки на подальші п'ять років, низку інших документів щодо соціально-економічного захисту спілчан та розвитку внутрішньоспілкової діяльності, а також обере керівні органи Атомпрофспілки.

З'їзд заслухає звіт Ревізійної та Мандатної комісії Атомпрофспілки.

За свою 15-річну діяльність Атомпрофспілка, яка об'єднує більш як 80 тисяч працівників підприємств, установ і організацій, що належать до сфери управління республіканських міністерств палива та енергетики, з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи, охорони навколишнього природного середовища, промислової політики, освіти та науки, довела за нових ринкових умов свою життєспроможність, перетворилася на рушійну силу, здатну обороняти трудові права й інтереси спілчан, регулювати соціальні відносини з партнерами на місцевому і найвищому рівнях влади.

Саме завдяки організовані, послідовні і рішучі дії профспілки ядерно-промислового енергокомплексу держави наприкінці 90-х і початку ХХІ століття переборює кризові явища (хронічна невилплата зарплати працівникам та недофінансування безпечної роботи АЕС, дуже складна ситуація із соціальним захистом чорнобильських атомників через закриття станції), зберіг цілісність, інфраструктуру, кадровий потенціал та стабільність у трудових колективах.

Внаслідок системних і конструктивних переговорів профспілки і Мінпаливенерго, посилення взаємної відповідальності та синхронізації у багатьох напрямках дій за втілення галузевої угоди і колективних договорів, розвитку партнерських відносин з ДП НАЕК «Енергоатом» номінальна середньомісячна зарплата в атомно-промисловому енергокомплексі за період між з'їздами подвоїлась, а працівники АЕС мають один із найви-

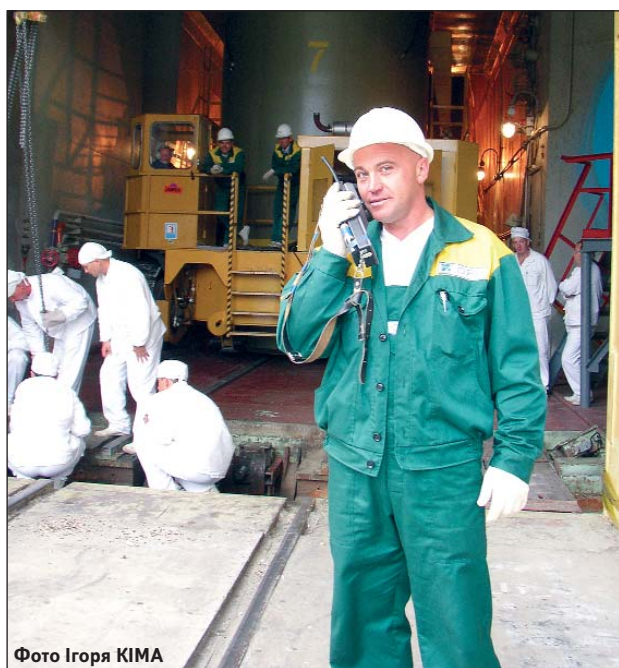

Фото Ігоря КИМА

щих в Україні рівень соціальних пільг та гарантій.

За участю профспілки прийнято етапні документи Енергостратегії України до 2030 року, де велику вагу приділено ядерній енергетиці, а також Концепцію розвитку ДП НАЕК «Енергоатом» на 2003—2008 роки.

Уся історія Атомпрофспілки тісно пов'язана з відчутною підтримкою невід'ємної складової ядерної енергетики — атомної (уранової) промисловості, постійними вимогами про законодавче забезпечення надійної і безперебійної роботи національного атомно-промислового енергокомплексу і створення окремого органу управління ним.

Серйозне занепокоєння станом справ у ядерній галузі було відображено у відповідних резолюціях попереднього з'їзду.

Як відомо, майже півтора року тому на урядовому рівні було вирішено утворити державний концерн «Укратомпром», покликаний відкрити шлях для залучення інвестицій і концентрації зусиль різних держструктур, пов'язаних з ядерною енергетикою, з метою створення вітчизняного циклу ядерного палива. У середині квітня 2006 року саме за ініціативою профспілки відбулася у приміщенні ФПУ робоча нарада, яку вів голова Атомпрофспілки Валерій Матов. За участю представників Мінпаливенерго, Дніпропетровської та Кіровоградської облдержадміністрацій, директорів і голів профільних підприємств з м. Жовті Води та Дніпродзержинська на ній було обговорено низку проблем з утворення концерну, що у березні цього року отримав державну реєстрацію.

Нині перед атомною енергетикою та промисловістю і профспілкою галузі стоять непрості завдання з реорганізації ядерного сектора економіки країни. Всі етапи цього вкрай важливого і складного у людському вимірі процесу потребують від Атомпрофспілки активних дій, праці та профспілкового успіху. Адже саме люди здійснюють будь-які перетворення, основою яких є соціальна стабільність, індивідуальна і колективна трудова захищеність. Вкотре відповідальність перед спілчанами виявила Атомпрофспілка, коли у 2003—2007 роках, у період структурних змін у НАЕК «Енергоатом», посліпного реформування ремонтних підрозділів АЕС, цей процес за її наполяганням було зупинено через відсутність заходів із соціального захисту.

Проведення Атомпрофспілкою у життя загальнолюдських інтересів можливе за її постійного структурно-управлінського та організаційно-фінансового зміцнення, здійснення єдиної інформаційної політики, співпраці з міжнародними профоб'єднаннями. А головне — дійової підтримки й участі всіх спілчан, особливо низових її ланок — основного внутрішнього потенціалу розвитку профспілки.

Покажемо є те, що досвід Атомпрофспілки зі створення власної адвокатури, технічної інспекції праці, роботи з молоддю використовується нині іншими членськими організаціями Федерації профспілок України, окремими зарубіжними профспілками.

Сьогодні Атомпрофспілка вступає у нову фазу розвитку згуртованою, консолідуваною і цілеспрямованою спільнотою, яка вбачає сутність свого призначення — відповідально і результативно обстоювати права й інтереси спілчан, насамперед у сфері соціально-економічних і трудових відносин.

Атомники, як ніхто, знають правило збереження енергії: чим більше її віддаєш — наповнюєшся новою удвічі-утричі потужнішою енергією. Атомники кажуть — захист, а розуміють — Атомпрофспілка.

СЛОВО ДЕЛЕГАТУ З'ЇЗДУ

Николай ЗАХАРОВ, председатель профсоюзного комитета ОП ЗАЭС:

— Я был участником всех трех съездов Атомпрофсоюза. Это целая эпоха как профсоюзной жизни, так и моей профессиональной. Ведь со времени первого съезда прошло уже 15 с лишним лет. Тогда особенно чувствовалась мощь нашего профсоюза: с одной стороны, развал Союза, с другой — организация первого съезда профсоюза, объединяющего весь атомно-промышленный энергокомплекс Украины. Это было начало созидательного процесса Атомпрофсоюза.

Каждый съезд вносил свои нюансы в организационную структуру, в финансовую деятельность, в создание фонда «Солидарность». За этот период профсоюзу действительно пришлось через многое пройти. Достаточно вспомнить невыплату заработной платы, погашение задолженности, повышение оплаты труда... Во всех этих процессах участвовал профсоюз, и сегодня работник атомной промышленности даже не может предположить, что ему могут выплатить зарплату с задержкой даже на месяц. Достижением считаю и то, что Атомпрофсоюз и профсоюз ГП НАЭК «Энергоатом» переходят на единые социальные стандарты. А главное — мы научились вести переговоры, совместно решать проблемы. От нового съезда ждем такого же плодотворного сотрудничества и повышения роли первичных организаций. Самое важное, на четвертом съезде мы должны утвердить Устав, наш основной документ. Необходимо четко определить приоритеты и направления, по которым будем двигаться дальше.

Валерий ДОБРОВОЛЬСКИЙ, бригадир машинистов электроваз, председатель цехкома Смолинской шахты:

— Надеюсь, что разговор на съезде по обсуждению Программы действий Профессионального союза работников атомной энергетики и промышленности Украины будет продуктивным и найдет практическое воплощение на местах. Я всячески поддерживаю те приоритетные задачи Атомпрофсоюза, которые касаются усиления защиты трудовых, социально-экономических прав и интересов членов профсоюза. За последнее время роль Атомпрофсоюза становится все более заметной во всех сферах. В частности, на нашем Восточном горно-обогатительном комбинате позитивных моментов немало: повысилась заработная плата, больше путевок стало выделяться на оздоровление, обновляется техника на шахтах... А когда есть хорошо оплачиваемая работа, забота со стороны администрации и профсоюза о тебе и твоей семье, тогда и социальное самочувствие на должном уровне.

СЛОВО ПРО ДЕЛЕГАТА З'ЇЗДУ

Люди избирают, потому что доверяют

Вот уже двадцать два года профком ремонтно-механического завода (РМЗ) ГП «ВостГОК» возглавляет Петр Иванович Рощенко. На первый взгляд, что в этом такого? Люди избирают, потому что доверяют... Я, откровенно скажу, задумался, как же работало профсоюзному активисту в этот самый сложный для всех нас период? Перестройка с изъятием у людей денежных сбережений, развал Советского Союза и создание независимого государства Украина. Невообразимая инфляция, сделавшая всех «миллионерами», «прихватизация» и упадок производства. Слож-

ности финансирования предприятий атомной промышленности, и ВостГОКа в том числе. Как следствие — сокращение кадров, задержки с выплатой зарплат и пр. Согласитесь, в этих сложнейших обстоятельствах жизни работать профсоюзному комитету завода и его председателю было непросто. Коротко о заводе. РМЗ был введен в эксплуатацию в 1955 году вместо мелких мастерских с тремя основными цехами: литейным, механическим и котельным. Первым его директором был А.Е. Леонов. За более чем 50-летний период завод неоднократно рас-

ширялся и реконструировался, что позволило обеспечивать капитальный ремонт горношахтного, гидрометаллургического и химического оборудования. Помню, в первые годы его становления для геологоразведочной партии, где я работал, а также для шахтных разработчиков на заводе были модернизированы буровые станки ЗИФ-300М, СШДС, полусерийный выпуск станков БА-100 и НКР-100, изготовление буровых коронок разных диаметров и многое другое. Огромный вклад в это дело внесли тогда главный инженер за-

вода В.Г. Пакулов, конструкторы и технологи Е.Г. Васильев, А.А. Чепрасов, О.Г. Ковпак, А.С. Власенко, И.Ф. Довгаль и др. Завод также стал изготавливать технически сложные приборы, механизмы и машины, многие из которых разрабатывались Центральной научно-исследовательской лабораторией автоматики (ЦНИЛА), чем было обусловлено временное, с 1999 по 2005 годы, слияние этих двух подразделений в научно-производственный комплекс «Автоматика и машиностроение». Завод стал мощной производственной базой комбината. Сегодня на нем трудится 715 человек. Его директор — В.Р. Дорн. (Окончание на 5-й стр.)

АТОМПРОФСПІЛКА: ВІД З'ІЗДУ ДО З'ІЗДУ

2002 рік

23 травня у Києві відбувся III з'їзд Атомпрофспілки. Делегатами форуму від територіальних профорганізацій усіх рівнів обрано 220 осіб.

З'їзд заслухав звіт про роботу ЦК Атомпрофспілки за період з 1997 по 2002 роки, визначив цілі та завдання на наступні п'ять років, вніс зміни та доповнення до Статуту, прийняв Програму Атомпрофспілки, низку резолюцій, інших документів з найважливіших напрямів соціально-економічного і трудового захисту прав та інтересів спільчан, внутрішньоспілкового життя, а також обрав керівні органи Атомпрофспілки.

15 червня відбулася зустріч лідерів Профспілки працівників атомної енергетики та промисловості України з Президентом України Леонідом Кучмою. Обговорено питання фінансової, кадрової і соціальної стабільності атомно-енергетичного комплексу, а також стратегію його подальшого розвитку. Президент України поставився з розумінням до вимог і пропозицій Атомпрофспілки. Зокрема, про доцільність створення органу державного управління у сфері атомної енергетики та промисловості, підготовку законопроекту про внесення змін до податкового законодавства щодо віднесення до валових витрат атомних електростанцій витрат на підвищення ядерної безпеки, формування фонду зняття з експлуатації об'єктів атомної енергетики, страхування їх персоналу. Було наголошено на тому, що необхідно вивести з-під оподаткування кошти, спрямовані на будівництво атомних енергоблоків та інших особливо важливих об'єктів. Зазначалося, що будівництво це має фінансуватися зі спеціального фонду.

4 вересня відбулася зустріч Прем'єр-міністра України Анатолія Пінюха, керівників міністерств і відомств з представниками Профспілки працівників атомної енергетики та промисловості України, згідно з домовленістю, прийнято на III з'їзді Атомпрофспілки. На зустрічі було підбито підсумки доручень і протоколів, що давалися

Прем'єр-міністром стосовно нормального функціонування атомної енергетики і промисловості. Обговорювалося широке коло проблем ядерної галузі, позиція уряду і участь профспілки у її розвитку. Профспілка вийшла з пропозицією остаточно визначитися на державному рівні з терміном добудови енергоблоків Рівненської та Хмельницької АЕС. Звернула увагу на те, що 26 вересня виповнюється 25 років від дня введення в дію на Чорнобильській АЕС першого атомного енергоблоку в Україні, своєрідної дати народження національного атомно-енергетичного комплексу.

Вересень. Акціонерна страхова компанія „Енергополіс”, найбільшою кількістю акцій якої володіє Атомпрофспілка, відзначила 10-річчя своєї успішної діяльності. Вона має 19 філій, а також представництва та підприємства-агенти майже в усіх обласних центрах України.

30 вересня по 5 жовтня проходив II зліт Спілки молоді Атомпрофспілки. У ньому взяли участь 11 молодіжних команд профспілкових організацій. Учасники зльоту прийняли Звернення до молодих працівників підприємств атомної енергетики, промисловості та науки і до делегатів IV з'їзду ФПУ.

19—21 листопада відбувся IV з'їзд Федерації профспілок України — найбільшого Всеукраїнського профспілкового об'єднання (13,5 млн. осіб). Участь у ньому взяли близько 800 делегатів, 9 осіб — від Атомпрофспілки.

27—29 листопада в Римі відбулася конференція Міжнародної федерації профспілок працівників хімічної промисловості, енергетиків, гірників і різноробочих (ICEM).

У форумі взяли участь 300 керівників профспілки енергетиків із 65 країн, у тому числі 12 від Атомпрофспілки України. Зібрання було присвячено проблемам світового енергетичного розвитку, аналізу основних тенденцій, визначенню завдань, що стоять перед профспілками, захисниками інтересів працівників енергетичного сектору.

2003 рік

Лютий. Десятиріччя від дня утворення спортивного товариства Атомпрофспілки України. Завдяки масовості фізичної культури у ФСТ „Атом України” виховано чимало талановитих спортсменів. За останні 5 років підготовлено 100 майстрів спорту, 20 майстрів міжнародного класу, понад 60 осіб стали призерами світових і європейських першостей і чемпіонатів.

14 березня відбулася конференція трудового колективу ДП НАЕК „Енергоатом”, на якій було розглянуто виконання минулорічного колективного договору і обговорено нову угоду на 2003—2004 роки, до якої увійшли нові розділи: „Організація виробництва і розвитку Компанії”, „Охорона здоров'я”, „Житлово-побутове обслуговування”, „Робота з молоддю”, „Спорт”.

ГУМАННА МІСІЯ ПРОФСПІЛКИ

АТОМПРОФСОЮЗ ВЗЯВ ШЕФСТВО

над школою села Новоореховка, що в Лубенському районі на Полтавщині

С просьбой помочь школе, которая носит имя Героя Украины Александра Лелеченко, в Атомпрофсоюз обратились профсоюзные активисты Чернобыльской АЭС. С инициативой вышла первичная организация электроцеха станции, где работал Александр Лелеченко. Шефство над школой коллектив цеха начал почти два десятилетия назад, едва новоореховская школа добилась, чтобы ей присвоили имя ее земляка.

Работники и профактив электроцеха приезжают в новоореховскую школу дважды в год — накануне 7 мая (именно в этот день в Киеве, в отделении радиационной патологии, умер А. Лелеченко) и перед Рождественскими праздниками. И никогда они не бывают здесь с пустыми руками. Всегда получают небольшие поощрительные премии лучшие ученики, победители предметных олимпиад. Определенные средства передаются и на развитие школы. Школьная футбольная команда получила в подарок от шефов форму и спортивный инвентарь. Каждый приезд работников ЧАЭС пополняет библиотеку школы информационными и справочными материалами о работе станции и жизни Славутича. Часть звуковой аппаратуры, используемой на всех школьных

торжествах, — тоже подарок «чернобыльцев».

И все же обеспечить школу всем крайне необходимым ЧАЭС не в силах. В 2007 году профком станции обратился в Атомпрофсоюз с предложением поддержать их инициативу. Профсоюз поддержал. Вместе с делегацией из ЧАЭС Новоореховку посетили председатель Атомпрофсоюза Валерий Матов, его заместитель Алексей Лыч, председатель общественной организации «Промінь 5-2» Александр Зеленко. Валерий Матов передал коллективу щедрый подарок — оргтехнику, приобретение которой за деньги, выделяемые на обеспечение школы из бюджета, — нереально. Кроме того, 30 лучших учеников этого учебного заведения получают возможность нынешним летом оздоровиться в пансионате

«Кристалл» в Алуште вместе с детьми из украинских атом-городков — этот подарок им также обещан профсоюзом атомщиков.

Представители Атомпрофсоюза также пообещали, что будут поддерживать школу и в дальнейшем. Может, кто-то скажет, что эта благотворительность излишня? Возможно: в наш прагматичный век звучат вещи и покруче. И тем не менее, как не поддержать глубину, жители которой с гордостью хранят память о чернобыльском герое и искренне гордятся дружкой с работниками ЧАЭС?!

Майя РУДЕНКО,
Фото автора

Повністю матеріал буде опубліковано у червневому номері.

ПЕРВІНКА: ЛЮДСЬКИЙ ВИМІР ДІЙ

«...Ощущаешь себя, как на гребне волны»

Алексей ЧУВАКИН — председатель цехового комитета управления капитального строительства ОП ЗАЭС. Окончил Запорожский машиностроительный институт по специальности: инженер-электрик. Второе высшее образование — менеджмент внешнеэкономической деятельности. В управление капитального строительства пришел инженером в 2002 году, параллельно стал работать в составе цехкома. Председателем цехкома — ровно год. Наш разговор о том, чем живет его профсоюзная организация.

— Скажите, Алексей, сложно ли быть председателем цехкома?

— Коллектив у нас небольшой, поэтому самая большая сложность в том, что приходится работать без отрыва от производства и находить свободное время для всего.

— И как, получается?

— Во-первых, общественной работы я никогда не боялся, а во-вторых, как говорится, чем меньше времени, тем ты его больше находишь.

— Что составляет большую часть вашей деятельности?

— Организация работы цехового комитета. У нас, кстати, в этом году очень много людей вступили в профсоюз. Народ проявил такую активность, что я даже не ожидал, особенно

если учесть, что в прошлом году для меня самой большой проблемой была мотивация, привлечение членов профсоюза УКСа в члены цехового комитета.

— Так за счет чего увеличилась ваша цеховая профсоюзная организация?

— За счет молодежи, которая к нам пришла. И если раньше у нас в цехома работало три человека, то теперь — девять. Мы разработали новую сетевую схему и постарались сделать так, чтобы в цехома был представитель от каждого отдела. От этого напрямую зависит скорость прохождения информации: от заседания цехового комитета или профкома станции до каждого члена профсоюза. Кстати, и комиссия по организационно-массовой работе у нас теперь называется по-другому: «комиссия по организационно-массовой работе и информационной полити-

ке». Я старался распределить все эти организационные структуры в самом цехома так, чтобы была взаимозаменяемость, и мы могли работать плодотворно.

— Вот вы говорили о мотивации. Чем можно поддерживать в людях горение общественной жизнью — путевкой в пансионат?

— Может быть, и путевкой. Но, я скажу, что особые уговоры не потребовались. В основном у нас в составе цехома собрались люди опытные. Когда они шли работать в цехома, ясно понимали, что должны отстаивать интересы работников предприятия, а они ведь сами и являются этими работниками. Хотя и молодежь стремится себя проявить и показать...

— Какая-то «изюминка» есть в вашем коллективе?

— У нас очень сплоченный коллектив, со своими традициями. Здесь очень сильно прослеживается работа старшего поколения о молодежи, которую сразу же берут под свое крыло, покажут, расскажут, помогут, а ты только задавай вопросы, только учишься, только стремишься. За это я, наверное, УКС и полюбил. Когда у тебя надежный коллега рядом, на него всегда можно положиться. Я говорю вообще о коллективе, а если вспомнить активистов, то это, конечно же, Людмила Халаявка, предсе-

датель цехома в трудные 90-е, Александр Кожемяка (мой предшественник), Лариса Дударь (опытный цехомовец-редактор стенограмм), Елена Захарченко (заместитель по культурно-массовой работе) и многие другие.

— Вы говорили о стенгазете...

— Ну, это всего лишь один из аспектов деятельности... А так цеховой комитет проводит и собрания, и заседания. Вопросы на них обсуждаются самые разные — целый список можно перечислить, начиная от текущих моментов, анализа заболеваемости, соблюдения условий охраны труда, шефской помощи и т.д. до выдвижения кандидатур для награждения почетными грамотами. Сейчас готовимся к IV съезду Атомпрофсоюза. А чтобы работа на съезде была плодотворной, все вопросы мы должны решить и решать здесь.

— Что для вас профсоюзная жизнь?

— Одним словом и не скажешь. Работая в профсоюзе, с людьми, ощущаешь себя как на гребне волны, владеешь информацией, понимаешь, что и как происходит и, наверное, получаешь «драйв» оттого, что корабль под названием «УКС» живет и движется не без твоего участия.

Беседовала
Ирина ВОЛОДИНА

СОЦІАЛЬНО-ДОГОВІРНІ ВІДНОСИНИ

У ДП НАЕК „Енергоатом” розпочалася робота над проектом Колективного договору на 2008—2009 роки

Спільна комісія, до якої входять представники адміністрації і профспілкових комітетів Дирекції та відокремлених підрозділів НАЕК „Енергоатом”, на засіданні під головуванням президента ДП НАЕК „Енергоатом” Андрія Деркача 15 травня обговорила проект Колективного договору на наступні два роки.

Президент Компанії наголосив на тому, що цей важливий для всіх працівників „Енергоатома” документ має бути чітким, зрозумілим та розробленим з урахуванням нинішніх реалій, на підставі конкретних урядових рішень та вимог законодавства.

Учасники засідання дійшли згоди в тому, що потреби розробити докорінно новий документ немає і доцільнішою є пролонгація дії Колективного договору 2006—2007 років із внесенням до нього відповідних змін та пропозицій. Найближчим часом профспілкові комітети Дирекції та відокремлених підрозділів НАЕК „Енергоатом” мають їх систематизувати та подати для підготовки проекту договору.

Колективний договір — це нормативний документ, який укладається з метою створення умов для підвищення ефективності роботи НАЕК „Енергоатом” та реалізації професійних, трудових і соціально-економічних гарантій її працівників.

ВП ХАЕС: цифри і факти

У 2006 році 1928 працівників Хмельницької АЕС отримали путівки на санаторно-курортне лікування, на бази відпочинку та в пансіонати. На оздоровлення персоналу було виділено майже 6 млн. грн. 629 дітей працівників станції оздоровилися в дитячих таборах.

1227 атомників та членів їх сімей минулого року брали участь у різноманітних 52 екскурсійних поїздках вихідного дня. У спортивному комплексі ХАЕС персонал має можливість відвідувати басейн, секції настільного тенісу, баскетболу, волейболу, футболу та ін.

Працівники атомної станції отримують матеріальну допомогу на дітей-сиріт, напілсірїт, дітей-інвалідів. Надаються також кошти на лікування, при народженні дитини забезпечуються інші соціальні пільги та гарантії відповідно до колективного договору.

ЛЮДИ АТОМПРОФСІЛКИ

АЛЕКСАНДР ПОНОМАРЕНКО: «Я БЛАГОДАРЕН СУДЬБЕ ЗА ТО, ЧТО РАБОТАЛ В АТОМПРОФСОЮЗЕ»

Город Южноукраинск встретил меня светлым теплым утром, непривычно ярким расцветом домами, по-весеннему благоухающей зеленью, по-курортному тихими и свежими улицами. И это место, и этот погожий день создавали на душе настроение давно забытой песни: «и даже пень в апрельский день березкой снова стать мечтает...». «Город-сказка. Город-мечта». Для 40 тысяч жителей города-спутника ЮАЭС здесь есть все необходимое для полноценной и благоустроенной жизни: Дворец культуры, плавательный бассейн, стадионы, школы, детские сады, больницы, библиотеки. Трудно представить теперь, что лет тридцать назад ничего этого не было, как и самой атомной электростанции, благодаря которой возведен этот город. В числе энтузиастов, делавших «сказку былью», необходимо назвать Александра Васильевича Пономаренко (на снимке — в центре), бессменно в течение нескольких десятков лет председателя профкома ЮАЭС. О времени и о себе его рассказ.

— Время называлось — «ударных комсомольских строек», — начал Александр Васильевич. — Строили много, в том числе атомные электростанции: Чернобыльскую, Ривненскую, Запорожскую, Хмельницкую и нашу Южно-Украинскую. Когда приехал в 1980 году, на первом энергоблоке уже вовсю кипела работа, а пущен он был в декабре 1982-го. Приняли инженером, но практически сразу занялся профсоюзной организацией. 10 октября прибыл, а 15 числа на отчетно-выборной конференции был избран председателем. Рекомендации на должность дали руководители строящегося объекта Иван Ефремович Билык и Борис Яковлевич Ефтеев, хорошо знавшие меня по Красноярску горно-химическому комбинату.

ВЫБРАТЬ ДЕЛО — ВЫБРАТЬ ЖИЗНЬ

По сути, это было возвращение на родину (и Александр Васильевич, и его супруга Галина Андреевна родом с Черкасщины). Давно ждали родители сына, ухаживая в 1964 году после службы в армии в Красноярск на горнохимический комбинат. Там он стал техником по ремонту оборудования, — за плечами был Шевченковский техникум механики водного хозяйства. Энергичный и общительный, он сразу же приглянулся коллективу, и вскоре был избран председателем цехового комитета, в цехе работало 1100 человек. Забот было много: организация широко культивируемых в то время социалистических соревнований, массовых мероприятий. В течение четырех лет тянул нагрузку на общественных началах. В 1968 году после изменения соответствующих профсоюзных положений и прохождения профсоюзного обучения Александр Пономаренко становится освобожденным председателем цехкома. Очередное продвижение по профсоюзной служебной лестнице в 1969 году — председатель цеха очистных сооружений, в коллективе которого уже 23 тысячи человек. Деятельного работника заметили и отправили подучиться в Высшую школу профсоюзного движения ВЦСПС в Москву.

Вернулся на свою должность через пять лет уже дипломированным экономистом по труду. Через пару лет стал серьезно задумываться о возвращении на «малую» Родину, где в то время разворачивались атомные стройки. Когда приехал на Южно-Украинскую, в коллективе было 800 человек.

— Запустили первый блок, — вспоминает Александр Васильевич, — и закрутилось-закрутилось, ни выходов, ни проходных. Работали не покладая рук. Очень сложно было. Поддерживало чувство причастности к великому делу. Организовали оперативный штаб. Каждую субботу собирали все структуры, производственные, строительные, снабжения, питания, культуры. Не было жилья, не было отопления. Нанимали в округе квартиры, находили возможность обеспечить работников углем и дровами. Казалось бы, работа на износ, — ни до отдыха, ни до культуры. Но я всегда считал: «в жизни должно быть место песне». Построили летний клуб, приглашали артистов. А чтобы люди могли заняться огородничеством, поехал по колхозам, отвел земельные участки.

Как известно, «успехам на фронте» служит и «надежный тыл». Таким тылом Александру Васильевичу всегда была его жена. Галина Андреевна работала старшей медсестрой в детских учреждениях. Первый детский садик атомщиков при нормативной загруженности 320 детишек принимал 520. Организовывали круглосуточные группы. Не роптала, с пониманием брала на себя ответственность и перегрузы. Да и сегодня жизненные тяготы мужественно приняла: когда в киевской клинике после сложной операции муж лежал, терпеливо «разрывалась» между Киевом и домом, старенькими родителями, которых по немощности их забрала из деревни, настойчиво возвращала супруга к жизни, заново учила его говорить.

— Нужда была в восьмидесятые годы с детскими садиками большая, — продолжает Александр Васильевич, — ведь молодые все

приехали на стройку. Приходилось идти на решительные действия, требовать, «выбивать» квартиры. Объединяли по несколько на одной лестничной площадке, обставляли кое-какой мебелью и таким образом выходили из положения. Но, несмотря на эти трудности, интересное время было. Сил много и задора. Оптимизма и надежды. Но иногда чувствовал неудовлетворенность: другие делают великие дела, — запускают в работу энергоблоки, турбины, АЭС, ГЭС, ГАЭС, а мне

первую очередь дать. Я сумел убедить Фукса выплачивать заработок в первую очередь нижеоплачиваемым категориям, — у них денег поменьше, значит, на меньше хватало. В общем-то, я умел с директором ладить. За что меня называли иногда и «приводным колесом администрации», говорили «в одну дудку играешь». Но благодаря нашему сотрудничеству дело делалось.

ВСЕГДА НА ОСТРИЕ АТАКИ

— Я благодарен судьбе за то, что работал в Атомпрофсоюзе. В одной профсоюзной организации, считай, с 1964 года, ведь в «средмаш» атомщики тоже входили, — говорит Александр Васильевич. — Навсегда останется в памяти первый съезд Атомпрофсоюза. Только не буду вспоминать склоки и дрязги. Но они тоже были. Мы неоднократно собирались по подготовке учредительного съезда, по организации нового профсоюза. Продумывали каждый шаг, чтобы не ошибиться, не допустить поражения. Сразу пошли по прогрессивной двухзвенной системе, увеличили размер взносов, чтобы организация была сильной. Очень важно, что нам удалось договориться с коллегами из России и защитить имущество профсоюза, переформировать санатории «Горный», «Прикарпатье», пионерский лагерь им. Кошевого и др. Это потом мы были поставлены в такие условия, когда государство отказалось от финансирования оздоровительных учреждений, были вынуждены продать основной корпус «Прикарпатье». Но, в общем, все было сделано правильно. В результате мы стали сильнее всех отраслевых профсоюзов. Я всегда говорил, если организация настоящая, она выполнит любую задачу. И мы всегда были «на острие атаки». Первыми вывели отрасль из кризиса неплатежей. Позволяли себе учить свой профактив на базе Харьковской и Киевской профакадемий и много-много другое. Хотелось бы пожелать атомщикам так держать и дальше. А также обозначить такие, на мой взгляд, самые важные сейчас в атомной отрасли три «угловые» задачи, на которые и профсоюзам следует обратить особое внимание. Первое. Содержать в безаварийном состоянии энергоблоки. Второе. Профсоюз никогда не защищал человека при увольнении его за выход на работу «с похмелья». В среднем на ЮАЭС увольняли до 12 тысяч работников в год. В 2004 году 23 семьи из-за этого лишились куска хлеба. Следует научить людей ценить свое рабочее место, быть патриотом своего производства. И третье. Необходимо добиваться от персонала безукоризненного исполнения своих обязанностей, чтобы не повторился Чернобыль.

Александр Васильевич по определению его коллег и просто соприкасавшихся с ним по жизни людей, был из тех, о ком говорят «на своем месте». Менялись председатели профсоюзных организаций Запорожской, Хмельницкой, Чернобыльской и Ривненской станций. И только неизменным оставался председатель профкома ЮАЭС. Находиться так долго у «профсоюзного руля» помогли ему его личностные черты.

— Самое главное — любить людей, — тогда найдутся и слова поддержки, ведь многие нуждаются в них больше, чем в материальной помощи. Профсоюзный работник должен быть неравнодушным, конечно, проникаться болью и нуждой того человека, который к нему пришел. Очень важен авторитет, нужно поддерживать его, а для этого держать слово, когда сказал, и не обнадивать зазря, когда ничего не можешь сделать. Наобещать можно много. Нельзя обижать человека. Хотя и говорят: выместить злобу — лучший способ сохранить здоровье. Я через себя пропущал все человеческие беды, может, потому его и потерял. Чтобы профсоюзные вопросы решать, должна быть уверенность в себе, в своих силах. Это помогает творить дела с работодателем на равных. Я проработал долгое время с Владимиром Павловичем Фуксом, при нем на станцию пришел. Всякое было, были и сорры, как говорится, и раки не живут без драки («подерутся, помярятся, да опять растопыряются»). Ругались очень во время выплаты заработной платы. Абсурдная ситуация тогда была, денег на всех не хватало и спорили, кому их в

20 мая у Києві відбувся III пленум Атомпрофспілки. Головним у порядку денному був розгляд дій Атомпрофспілки, спрямованих на захист

профспілкової власності, забезпечення статутної та фінансової незалежності у відповідь на активні спроби певних структур позбавити Профспілку належного їй майна. У роботі пленуму взяли участь близько 200 осіб.

Липень. У Чорнобилі відбулося спільне засідання Ради територіального управління Держнаглядохоронпраці та Ради Чорнобильської територіальної організації Атомпрофспілки, на якому розглянуто незадовільне забезпечення спеодягом, спецвзуттям, засобами індивідуального захисту та лікувально-профілактичним харчуванням працівників, які виконують роботи в екстремальних умовах — у зоні підвищеного іонізуючого опромінення. Обговорено причини, намічено заходи щодо виходу з критичної ситуації.

30 вересня — 5 жовтня у Кончі-Заспі під Києвом проходив III зліт Спілки молоді Атомпрофспілки «Майбутнє атомної енергетики і промисловості — за молоддю». У його роботі взяли участь близько 400 осіб.

Проведено декілька важливих заходів: засідання ради Регіональної організації ІСЕМ по СЕЦІАІЗ, засідання виконкому нещодавно створеного Міжнародного об'єднання профспілок атомників СНД тощо.

13—17 жовтня у Києві проходив семінар «Приватизація: шляхи організації профспілок у майбутньому», організований профспілкою гірників, хіміків та енергетиків Німеччини, Регіональним бюро Фонду Фрідріха Еберта в Україні та Координаційним комітетом українських профспілок — членів міжнародного профоб'єднання ІСЕМ. Участь у ньому взяли представники семи профорганізацій України, загалом 30 осіб.

Листопад—грудень. Група працівників центрального апарату та лідери Атомпрофспілки здійснили робочі поїздки на підприємства і в організації галузі у контексті рішень III з'їзду профспілки, ознайомилися на місцях зі станом справ у об'єднаних ор-

ганізаціях профспілки, умовами праці атомників, провели наради-семінари з профактивом з найактуальніших питань соціально-трудових відносин.

24 грудня у Києві відбувся IV пленум ЦК Атомпрофспілки, на якому одним із головних розглядалося питання про стан дотримання законодавства про працю, соціально-трудові аспекти реструктуризації ДП НАЕК «Енергоатом» і позиція профспілки щодо проекту Трудового кодексу України.

2004 рік

Січень. Відбулося дводенне засідання профкома ДП НАЕК «Енергоатом» за результатами рішень IV пленуму ЦК Атомпрофспілки про реструктуризацію енергоремонтних служб Національної атомної енергогенеруючої компанії. У засіданні взяли участь лідери Атомпрофспілки, керівництво НАЕК «Енергоатом», фахівці профспілки та відокремлених підрозділів Компанії. Досягнуто домовленості про зупинення заходів з реструктуризації ДП НАЕК «Енергоатом».

Березень. Відбулася звітна конференція фізкультурно-спортивного товариства «Атом України». У її роботі взяли участь тренери та спортсмени організації, голови профкомів підприємств атомної енергетики та промисловості. Як зазначалося, минулого року з профбюджету організаційних ланок Атомпрофспілки було витрачено понад півмільйона гривень на розвиток фізичної культури.

Лілія СОКОЛОВА
Київ — Южноукраїнск

Лютий — березень. Відбулися робочі поїздки представників апарату та лідерів Атомпрофспілки до Чорнобильського регіону та Східної групової організації профспілки.

23 квітня відбувся II з'їзд Спілки молоді, участь у якому взяли 112 делегатів. Серед основних питань, розглянутих на форумі, було прийняття „Програми дій та розвитку Спілки молоді Атомпрофспілки на 2004—2007 роки”.

9 червня в м. Южноукраїнськ відбувся V пленум ЦК Атомпрофспілки, на якому одним з головних роз-

глядалося питання про роль та відповідальність комітетів організацій профспілки у зміцненні єдності та організованості профспілки.

28—30 червня у Києві було проведено міжнародний семінар на тему „Модернізація профспілок”. Його організували Атомпрофспілка і Регіональне бюро Фонду Фрідріха Еберта в Україні за сприяння промислової профспілки гірників, хіміків та енергетиків (Німеччина).

Липень. У Атомпрофспілці створено службу охорони праці. Таке рішення було прийнято президією ЦК Атомпрофспілки у березні. Вона визнала за доцільне ввести до складу відділу соціального страхування та реабілітаційно-оздоровчої роботи Атомпрофспілки сім штатних одиниць головних спеціалістів, які будуть займатися питаннями охорони праці, у зв'язку з чим було змінено назву відділу на відділ охорони праці, страхування та оздоровлення.

12—17 жовтня у Севастополі під гаслом „Майбутнє атомної енергетики і промисловості — за молоддю” проходив IV зліт Спілки молоді Атомпрофспілки. Відбулося навчання молодих спілчан. На заняттях в окремих групах і на загальних дискусіях учасники зльоту визначили завдання молоді у профспілковому русі.

2005 рік

21 січня відбулося засідання Ради Федерації профспілок України, розглянуто питання про голову ФПУ, ним було обрано Олександра Юркіна, голову Атомпрофспілки.

3 31 січня по 4 лютого на базі санаторію „Горний” ВАТ „Атомпрофоздоровниця” відбувся VI пленум ЦК Атомпрофспілки, у якому взяли участь близько 160 осіб. **Учасники пленуму розглянули питання про обрання нового голови Атомпрофспілки. Шляхом відкритого голосування одноголосно було обрано Валерія Матова, який був заступником**

На знімку: пост здав — пост прийняв (Олександр ЮРКІН і Валерій МАТОВ (ліворуч))

голови Атомпрофспілки. Одним із основних питань порядку денного пленарного засідання було питання про стан охорони праці та заходи з підвищення ефективності захисної функції профспілки.

6—8 червня у м. Кіровоград відбувся VII пленум ЦК Атомпрофспілки. Одним із перших питань порядку денного форуму було обговорення сучасного стану та перспектив розвитку підприємств атомної промисловості України, питання соціально-економічного захисту спілчан. Делегатам проффоруму та запрошеним було надано можливість відвідати промислові майданчики Східного гірничо-збагачувального комбінату — Інгульську, Смолінську шахти, Новокосянтинівський рудник. Інший важливий блок винесених на пленум питань — стан спеціалізованих медичних частин, які обслуговують підприємства атомно-промислового енергокомплексу.

СЛОВО ДЕЛЕГАТУ З'ІЗДУ

Кореспондент газети обратился к делегатам съезда от ГСП ЧАЭС с вопросом: «Что вы считаете первоочередным в работе профсоюза?»

Владимир ЕРЕМИН:
— На мой взгляд, самая важная задача — это защита и отстаивание прав работника перед работодателем. Кроме того, в своей работе считаю необходимым идти рука об руку с молодежью — опытная зрелость и юный энтузиазм вместе огромная сила, базирующаяся, в первую очередь, на соперничестве конкретному человеку, взаимопомощи, взаимопониманию и взаимопомощи.

Богдан СЕРДЮК:
— Думаю, самое важное для профсоюзного деятеля — в интересах трудового коллектива достойно представлять воевать перед работодателями. Это значит — не только уметь вести пере-

говоры с работодателями об улучшении условий труда работников, но и обеспечить наполнение и выполнение так называемого «социального пакета».

Александр ЗАКОЛЯ-ПИН:

— Главная задача профсоюза — обеспечить социальную защищенность работников предприятия, своевременную выплату им зарплаты, причем, что очень важно, зарплаты достойной. На сегодня хотелось бы, чтобы зарплата работников ЧАЭС была не только на уровне действующих АЭС, но и сама структура заработной платы была идентичной. Тогда можно было бы сравнивать, а при нынешней ситуации такие сравнения некорректны. И еще одно — наверное, самое важное. Считаю необходимым, чтобы коллективы атомщиков объединял не только профсоюз, но и единое ведомство.

Владимир СИРОТКИН (на снимке), начальник участка сернокислотного цеха гидрометаллургического завода ВостГОКа:

— Я был участником съезда Атомпрофсоюза в 2002 году и должен заметить, что на протяжении всей многолетней деятельности организации произошли кардинальные перемены. Значительно выросли роль и авторитет Атомпрофсоюза как в Украине, так и на международном уровне. А главное — члены Профсоюза работников атомной энергетики и промышленности чувствуют себя уверенными, когда речь идет об отстаивании конституционных прав трудящихся на социальную защиту, обеспечение их социальными гарантиями и достойным уровнем жизни.

На Восточном ГОКе администрация и профком постоянно ведут работу в этом направлении, руководствуясь коллективным договором. И надо отметить — успешно.

А от предстоящего съезда жду хорошего настроения на добрые дела, общения с коллегами других предприятий, живого диалога по вопросам, которые одинаково волнуют всех нас, членов профсоюза нашей отрасли.

ПРОБЛЕМА НА ТРИБУНУ З'ІЗДУ

Владимир ДРОБОТОВ, главный специалист-технический инспектор труда Атомпрофсоюза на площадке ОП ЮАЭС:

— Согласно нормативным документам, одной из функций технических инспекторов труда является осуществление контроля соблюдения на предприятии законов и других нормативно-правовых актов по охране труда, создания работодателем безопасных и безвредных условий труда, надлежащих производственных и санитарно-бытовых условий для работников, обеспечения их

средствами индивидуальной и коллективной защиты.

Сегодня могу сказать, что меня лично, как инспектора труда, и отдел охраны труда ЮАЭС, с которым мы работаем в тесной связке, заботит недостаточный уровень обеспечения работников предприятия спецодеждой и средствами индивидуальной защиты. Договоры на их поставку еще не подписаны, поэтому не известен и срок поставки. Мы неоднократно обращались к руководству с просьбой ускорить работу, несмотря на все прилагаемые усилия, «воз и ныне

там». Дальнейшее решение вопроса зависит уже не от нас, но мы продолжаем держать его на контроле.

В подразделениях предприятия прошли собрания, на которых были избраны общественные инспекторы по охране труда. В конце мая пройдет их учеба в учебно-тренировочном центре ОП ЮАЭС, и мы будем иметь более 50 помощников, что, уверен, поможет нашей работе. Планируем после окончания учебы выдать им удостоверения, которые дают право составления актов по фактам выявленных нарушений.

СЛОВО ПРО ДЕЛЕГАТА З'ІЗДУ

ВИРОБНИЧА ДІЯЛЬНІСТЬ НЕВІДДІЛЬНА ВІД ПРОФСПІЛКОВОЇ

Іван МЕЛЬНИК не вибрав свою життєву долю-дорогу, вона сама його вибрала. Недалеко від Ремчиць, де він народився, споруджувався енерговелет Полісся — Рівненська АЕС. Як і чимало його однолітків, у березні 1989-го прибув він на атомну, де невдовзі оволодів фахом електромонтера третьої групи з випробувань та вимірювань основного електротехнічного обладнання електроцеху станції.

Бажанья більше знати та підвищувати свій освітній рівень покликано юнака до Київського енергетичного технікуму, який закінчив з відзнакою без відливу від виробництва у 1994 році. Ступаючи професійними сходами, працював на інженерних посадах в електроцеху.

Нестримний потяг до знань згодом привів Івана Михайловича до Севастопольського національного університету ядерної енергії та промисловості. Тут, у 2002-му, він здобуває ще одну кваліфікацію інженера-електрика і відтоді трудиться інженером першої категорії по роботі з Держкоматомрегулювання України.

За весь період роботи Іван Мельник зарекомендував себе як добросовісний, дисциплінований та висококласний спеціаліст, каже заступник головного інженера з електрообладнання та сис-

тем контролю і управління Володимир Комариця.

Приємно відзначити, що майже десять років він член профспілкового комітету електроцеху, неодноразово обирався до складу профкому ПАЕС, де займався вирішенням житлово-побутових питань працівників атомної станції, останнім часом очолює цеховий комітет профспілки.

Голова профкому станції Олег Гнатюк не без гордості розповідає про Івана Мельника — здібного, ініціативного організатора, людини слова.

Іван Михайлович як делегат представлятиме Рівненську АЕС на IV з'їзді Атомпрофспілки, що проходить 24 травня у столиці України. З цього приводу адресую йому кілька запитань про діяльність сходовими, працював на інженерних посадах в електроцеху.

— Яка, на вашу думку, роль профспілки на нашому підприємстві?

— Розуміючи сповна специфіку роботи ПАЕС, стабільних та ефективних виробничих показників можна досягти шляхом якісної соціальної співпраці адміністрації і трудового колективу. Тож профспілка і відіграє консолідуючу роль соціального партнера. Вона здійснює спільні консультації з питань регулювання колективно-договірних відносин, забезпечення гарантій трудових прав працівників, бере участь у розв'язанні трудових спорів (конфліктів) та запобіганні їм.

Саме від вирішення цих питань значною мірою залежатиме рівень життя та добробут наших трудивників.

Завдання профспілки нині — це реалізація конституційного права та захист трудових, соціально-економічних прав та інтересів членів профспілки. А в майбутньому — розширення правового поля як для профспілки, її організаційних ланок, так і для кожного члена профорганізації зокрема.

— Іване Михайловичу, які актуальні проблеми ви порушили б на IV з'їзді Атомпрофспілки, якби довелось виступити?

— Коли тезисно, то це: підвищення престижності роботи в галузі; збільшення обсягів будівництва житла для працівників; покращання медичного забезпечення та підтримка діяльності дитячо-юнацьких спортивних шкіл.

**Володимир ДАВИДОВ
Фото Наталії СКІБЧИК**

Від редакції: На засіданні профкому ПАЕС Івана Мельника нещодавно обрано заступником голови профспілкового комітету станції. З цього приводу щиро сердечно вітаємо його та зичимо невичерпно енергії для захисту інтересів спілчан Рівненської атомної.

БУТИ ПОЧУТИМ — БУТИ УСПІШНИМ?

Алексей ГЕРАСИМЕНКО, председатель комиссии профкома ОП ЗАЭС по социально-правовой защите:

Комиссия по гендерной политике существовала при нашем профкоме давно, но как отдельное направление работы, и занималась больше благотворительностью. После отчетно-выборной конференции мы также поначалу хотели было включить ее в состав комиссии по делам молодежи и благотворительности. Но главная задача гендерной политики — это вовсе не благотворительность, а защита прав женщины, поэтому закономерно, что теперь эта комиссия вошла в состав комиссии по социально-правовой защите, которую я возглавляю.

В мире понятие «гендерная политика» известно довольно широко. Отношение к этой теме обычно двойное: есть позиция государства, есть журналистское мнение, а есть реальная картина, которую надо изучать. На производстве работают мужчины и женщины, но все знают, что именно на женщине лежит основной груз по ведению домашнего хозяйства и воспитанию детей, а значит, перед многими из них стоит вопрос: сидеть дома и воспитывать детей или «гореть на работе». А если выбора нет, то как это можно сочетать?

Мы планируем открыть в газете атомной станции рубрику «Матриархат. Феминизм. Гендерная политика в Украине». Собрали всю законодательную базу по этой теме, другую информацию. Есть статистика. И чем больше мы дадим нашим женщинам информации к размышлению, тем лучший результат получим. Вот тогда и можно будет проводить опрос, насколько удовлетворены наши женщины условиями труда, и чего бы им хотелось.

Главный смысл всей этой работы, скорее всего, психологический — женщина должна научиться уважать себя.

Записала Ирина ВОЛОДИНА

ЛЮДИ ИЗБИРАЮТ, ПОТОМУ ЧТО ДОВЕРЯЮТ

(Окончание.
Начало на 1-й стр.)

Я давно знаком с Петром Ивановичем, поэтому задал ему прямой вопрос: не надоело ли возглавлять профком в течение 22 лет? И услышал откровенный ответ: «За прошедшие годы было много трудностей в жизни людей. Безусловно, были они и в профсоюзной работе. Если в этих условиях люди тебе доверяют, значит, ты стоишь на правильном пути. Моя работа всегда была связана с повседневным общением с людьми. Из этого общения я черпал что-то полезное и для себя. Приятно, если ты своим советом (или решением профкома) кому-то помог. А если добился чего-то хорошего и важного для коллектива — вдвойне приятно. Оглянувшись на пройденный мною путь, как профсоюзного активиста, путь с очень сложными об-

В футбол играет и руководство завода

стоятельствами, прихожу к откровенным выводам, что профсоюз — это для меня школа жизни. Конечно же, на всем этом длинном пути не мог обойтись без понимания и поддержки профкома и профактивистов, с которыми разделял и успехи, и неудачи в нашей работе. Это Громадский А.И., Сердюк В.Г., Чабан В.С., Ткачук И.В., Минько Н.В., Смирнская Ю.П., Кокуценко В.И., Исаченко Ю.В., Куц Л.К., Марюхнич С.П., Ткачук М.В., Топчий И.А., Гриценко В.В., Музыря Г.Г., Данилов А.И., Тындык Н.И. и многие другие».

Петр Рощенко родился в селе Поповка Онуфриевского района Кировоградской области в семье крестьян. Окончил среднюю школу. Еще в юные годы увлекся футболом, играл за сборную районную команду на первенство области. Любовь к этому виду спорта осталась на всю жизнь. После окончания средней школы поехал в Киев поступать в инженерно-строительный институт. Не хватало одного проходного балла. Устроился в СУ-12 «Киевгорстрой» рабочим. Это была первая трудовая заплата. Жил в общежитии. В то время не пропустил ни одного матча игры киевского «Динамо». Затем армия, служба в группе советских войск в Германии.

В 1971 году приехал в Желтые Воды и поступил токарем на РМЗ. Заочно окончил Кировоградский институт сельскохозяйственного машиностроения. Пять лет работал мастером в механическом цехе, затем в техотделе и отделе труда и заработной платы.

С 1984 года на профсоюзной работе. Женат, воспитывает двух дочерей.

Мы часто еще встречались с Петром Ивановичем, вспоминали, сравнивали профсоюзную работу в советский период и в последующие годы. Я в геолого-разведочной партии №2 несколько лет возглавлял цеховой комитет профсоюза, поэтому многое мне было понятно. Пришли к выводу, что раньше очень важной в профкоме была работа жилищно-бытовой комиссии. Комбинат строил

жилье, мы распределяли квартиры среди трудящихся. Гораздо больше выделялось и путевок для оздоровления. А какие были санатории Минсредмаша? Сочи, Хоста, Адлер, Кисловодск, в Крыму — «Горный», «Таврия», дом отдыха «Судак». Последние три объекта в Крыму возводили желтоводские строители. Вспоминали и последующие годы того периода, когда основная профсоюзная работа сводилась к распределению товаров повышенного спроса, в т.ч. по бартерным сделкам комбината — видеомагнитофоны, телевизоры, магнитофоны и др.

Особенно трудно было в первые годы существования независимого государства и на стыке столетий. Осложнилось финансирование ГП «ВостГОК» (единственного в нашей стране крупнейшего предприятия по добыче и переработке

ВостГОКа. В его памяти остались особенно сложные 1998—2000 годы и 2003-й. Тогда с большим трудом наш профком вошел в Профсоюз работников атомной энергетики и промышленности Украины. На тот период у атомщиков также была сложная обстановка: вовремя не выплачивалась зарплата, был отток квалифицированных кадров, проблемы с Чернобыльской АЭС. Петр Иванович вспоминает: «Проявляя солидарность, мы несколько раз участвовали в единых коллективных акциях протеста с работниками атомных электростанций у Дома правительства, отстаивая права и интересы Атомпрофсоюза. Наша делегация насчитывала более 25 человек».

Профсоюзная организация ГП «ВостГОК» долгое время была в ЦК Атомпрофсоюза на втором плане. Больше внимания там уделялось атомным электростанциям. И только в мае 2001 года на IX пленуме ЦК Атомпрофсоюза, состоявшемся в Днепродзержинске, в повестку дня был внесен вопрос о перспективах развития предприятий атомной промышленности и создании отечественного ядерно-топливного цикла.

Профком комбината совместно с администрацией и самостоятельно твердо и последовательно отстаивал права и интересы уранодобывающего предприятия. Наши делегации встречались и с Премьер-министром, вице-премьером и руководителями Госкоматома. П.Рощенко вместе с председателем профкома ВостГОКа В.Чурсиным был в составе делегации для решения в Киеве вопроса срочного финансирования комбината.

На приеме у одного из руководителей Госкоматома, они твердо решили не уходить из комбината, пока не перечислят на лицевой счет предприятия сумму, необходимую для погашения задолженности по заработной плате. И добились своего.

Все эти совместные действия привели к тому, что уже к 2002 году задолженность по зарплате была ликвидирована, увеличена реальная зарплата работникам отрасли. 2004—2006 годы можно считать годами стабилизации социально-экономической обстановки на предприятии и консолидации действий администрации и профкома. Работники завода стали стабильно получать зарплату, своевременно ходит в отпуски. Появилась возможность согласно колдоговорам получать в более крупных размерах беспроцентные ссуды и материальную помощь. Больше стало выделяться путевок для оздоровления работников завода в санаториях, домах отдыха, в профилакториях. У людей появилась уверенность в завтрашнем дне.

Ныне профком РМЗ состоит из 13 человек, которые добросовестно выполняют возложенные на них обязательства. Основной акцент в работе — защита трудовых и социальных прав работников. Сегодня член профсоюза не может быть уволен и оказаться за бортом завода без согласия на то профкома. Обычно создаются комиссии, которые обследуют жилищно-бытовые, семейные условия и выносят свое решение.

Не забывают и о культурно-массовой и спортивной работе. Многие работники завода участвуют в художественной самодеятельности Дворца культуры: драмкружок, хоровой коллектив (Петр Иванович тоже пел в заводском хоре) и др. Организовано и интересно про-

ходят вечера отдыха. Многим запомнились торжества, посвященные 50-летию завода в 2005 году. Председатель профкома называет активистов культурно-массовой работы: это Кислый А.П., Ворфлик П.А., Рыбас Н.Н., Ковальчук М.С., Головатый В.Н., Иващенко С.В., Проняев А.Н., Гриценко В.В., Драцова Н.И. и многие др. Очень популярны спортивные мероприятия. Ежегодно проходят спартакиады между цехами завода. Здесь одна из сильнейших в городе волейбольная команда, руководимая общественным тренером Анатолием Громадским. Всегда хорошо выступают стрелки, шахматисты и др. Среди физкультурных активистов Громадский А.И., Гриценко В.В., Береза Г.П., Самофат А.А., Федоряк Р.Н., Варенцов И.И., Береза А.С., Бессараб В.П., Петрухно В.С., Бондаренко А.И. и многие др.

Чем сейчас руководствуется в своей работе профком завода, спрашиваю у Петра Рощенко. «Для этого у нас имеется более 20 правовых документов и законов, конечно же, это Конституция Украины и Закон о профсоюзах, правах и гарантиях их деятельности, а также КЗОТ. Есть также законы об охране труда, его оплате, о колдоговорах, об отпусках, о социальном страховании и др. И конечно же, основной закон предприятия — Коллективный договор, который является нормативным документом. Через него устанавливаются взаимные обязательства администрации завода и профкома. Профсоюзный комитет контролирует выполнение взаимных обязательств по коллективному договору».

На заводе много разнообразных профессий. К сожалению, к нам очень мало приходит молодых людей, которые уже приобрели себе профессию, как это было раньше, из ФЗО, ПТУ. Поэтому приходится на местах, в цехах организовывать их обучение. Большую роль в этом деле играет передача опыта, наставничество. Опытные наставники на заводе — Чабан В.С., Ткачук И.В., Федоренко А.С., Маларенко А.Ф., Платаш В.И., Марюхнич С.П., Чикида В.Н., Данилов А.И. и многие др.

Для повышения профессионализма часто проводятся конкурсы профессионального мастерства.

Некоторые молодые люди нашего предприятия участвуют в реализации Программы деятельности и развития Союза молодежи по направлению «Производственная деятельность и обучение».

Вместе с Петром Рощенко мы сделали экскурс в очень сложные периоды жизни предприятия и профсоюзного движения. Такие люди, как он, с добросовестным отношением к любимой, но очень непростой работе, и богатейшим опытом, являются примером для будущих поколений. Именно они, для которых многолетняя профсоюзная работа стала школой жизни, на деле содействовали тому, что за 15 лет своего существования Атомпрофсоюз стал реальной силой защиты социально-экономических завоеваний.

Нас откровенно радует, что в последние два года заметна положительная динамика развития ядерно-энергетического комплекса и его ключевой составляющей — атомной промышленности. Создание же концерна «Укратомпром», надемся, приведет к увеличению финансирования отрасли, включая и ГП «ВостГОК».

Анатолий ШЕВЧЕНКО,
г. Желтые Воды

12—16 вересня в санаторно-оздоровчому комплексі «Глея» (Херсонська обл.) відбувся V зліт Спілки молоді Атомпрофспілки України. Як і на попередніх молодіжних форумах, ставилися завдання, які сприяли б обміну досвідом щодо зміцнення молодіжного руху на

підприємствах атомної галузі, проводилися засідання, тренінги, спортивні, інтелектуальні змагання, дискотеки.

20 жовтня, у день розгляду Верховною Радою України проекту державного бюджету на 2006 рік, відбулася маніфестація профспілок України і пікетування парламенту. Участь у заході взяли близько 7 тис. осіб. Вимоги національного профоб'єднання від імені 11,5 млн. членів стосувалися соціальності багатьох положень бюджету.

28 листопада на базі санаторію «Прикарпаття» (с. Новий Кропивник Львівської обл.) відбувся VIII пленум ЦК Атомпрофспілки. Головним питанням порядку денного форуму було обговорення мотивації профспілкового членства і роботи профспілкових комітетів із залучення працівників до профорганізації. Було обговорено також напрями бюджетної політики, проекти бюджету ЦК Атомпрофспілки та бюджету фонду «Солидарність» на 2006 рік.

1 грудня виповнилось 5 років газеті «Атомник України».

«П'ять років — знаменна дата в житті кожної газети, тим паче такої, яку було створено, як кажуть, на «голому місці», до того ж організатором і засновником її вперше в історії друкованих органів виступив ЦК галузевої профспілки», — говорить у привітанні колективу редакції голови Атомпрофспілки Валерія Матова.

27 грудня відбулася конференція трудового колективу ДП НАЕК «Енергоатом» за участю близько 180 делегатів (найбільше представництво за останні роки). Уперше колдоговірну конференцію було проведено у період, коли відповідні служби Компанії матимуть змогу своєчасно враховувати рішення конференції у планах поточного та перспективного розвитку. Ухвалено проект колективного договору ДП НАЕК «Енергоатом» на 2006—2007 роки, обговорювалося реформування заробітної плати, обов'язковість узгодження алгоритму розрахунків з профспілкою, удосконалення системи комісійних доплат непрацюючим пенсіонерам-атомникам та інші важливі для ядерно-енергетичної галузі питання.

2006 рік

Лютий. Міжнародній громадській організації інвалідів Чорнобиля «Промінь 5-2» виповнилось 10 років. З цієї нагоди у Будинку профспілок у Києві відбулися урочисті збори. «Промінь 5-2» — єдине громадсь-

ке об'єднання, до якого увійшли тільки інваліди Чорнобиля, які захворіли на гостру променевою хворобу, та вдови, чоловіки яких загинули від цієї тяжкої недуги.

5 квітня у Міжнародному центрі культури і мистецтв профспілок столиці відбувся V з'їзд Федерації профспілок України. Майже 700 делегатів представляли 44 всеукраїнські профспілки, в яких нараховується близько 11 млн. членів профспілок. Відкритим голосуванням головою ФПУ було обрано Олександра Юркіна.

На знімку: делегати з'їзду від Атомпрофспілки

Травень. За ініціативою Атомпрофспілки в Києві відбулася робоча нарада з проблем утворення державного концерну „Укратомпром”, майбутнього об'єднання уже діючих атомно-промислових підприємств з метою досягнення кінцевого результату — функціонування в нашій країні ядерно-паливного циклу. Указ Президента

України про створення господарського суб'єкта в атомній промисловості був підписаний у грудні 2005 року.

5—7 вересня на базі санаторію „Гілея” (смт Лазурне Херсонської обл.) відбувся IX пленум ЦК Атомпрофспілки, на якому головним у порядку денному було обговорення реалізації норм Генеральної та галузевих угод. Розглянуто хід виконання постанови VI пленуму ЦК профспілки „Про стан охорони праці і заходи з підвищення ефективності роботи із захисту прав і законних інтересів членів профспілки на створення належних, безпечних і здорових умов праці”, виконання бюджетів ЦК профспілки та фонду „Солідарність”, а також проведення звітів та виборів у профспілці у зв'язку із закінченням у 2006—2007 роках повноважень виборних профспілкових органів та питання підготовки до сличання IV з'їзду Атомпрофспілки 24 травня 2007 року.

У смт Лазурне Херсонської обл. відбулися чотириденні навчання 280 профспілкових працівників і активістів різноманітного рівня — від голів первинних організацій і членів ЦК до представників низових ланок. Тема семінару — „Звіти і вибори в профспілковій організації”.

Жовтень. У Сербії відбувся дводенний енергетичний „круглий стіл” за участю профспілок країн Південно-Східної Європи. На зустріч було запрошено представників Профспілки паливно-енергетичного комплексу України та Молдови. Голова Атомпрофспілки Валерій Матов узяв діяльну участь у роботі „круглого столу”.

14 грудня вперше на державному рівні відзначався встановлений Указом Президента України День ушанування ліквідаторів-чорнобильців. 20 років потому на Чорнобильській АЕС було завершено особливо важливий етап робіт з ліквідації наслідків аварії — державна комісія прийняла в експлуатацію комплекс захисних споруд пошкодженого енергоблока. Майже всі працівники ДСП „Чорнобильська АЕС” і десятки сотень учасників ліквідації аварії на ЧАЕС є членами Атомпрофспілки.

2007 рік

23 січня — 15-та річниця від дня заснування Професійної спілки працівників атомної енергетики і промисловості України. З цієї нагоди у Будинку профспілок у Києві відбулися урочистості. Участь у святі взяли профспілкові працівники й активісти, керівники профільних міністерств та ДП НАЕК „Енергоатом”, підприємств та організацій галузі і суміжних сфер діяльності.

1 лютого у Києві відбулося спільне засідання правління ДП НАЕК „Енергоатом” та профспілкового комітету Компанії. Обговорювалося виконання прийнятого вперше єдиного для всіх відокремлених підрозділів Компанії Колективного договору, укладеного між адміністрацією, профспілковим комітетом і трудовим колективом ДП НАЕК „Енергоатом” на 2006 рік. Розглядалося реформування системи оплати праці працівників Компанії, хід розробки правил внутрішнього трудового розпорядку, кошторис витрат на капітальний розвиток та капітальне будівництво на 2007 рік.

Березень. На звітно-виборній конференції Южноукраїнської об'єднаної організації профспілки новим головою профкому ВП ЮУАЕС обрано Володимира Лещотного. Понад сім годин делегати — 205 представників трудових колективів — обговорювали і приймали рішення з 14 питань порядку денного.

29 березня відбулася конференція трудового колективу та III звітно-виборна профспілкова конференція ДП НАЕК „Енергоатом”, участь в яких взяли близько 200 делегатів. Обговорювалися важливі для трудового колективу та профорганізації питання. Зокрема, про внесення змін до переліку посадових осіб ДП НАЕК „Енергоатом”, які відповідальні за виконання Колективного договору Компанії на 2006—2007 роки, про фінансування та порядок здійснення розрахунків між відокремленими підрозділами та дирекцією ДП НАЕК „Енергоатом” тощо.

12 квітня у Києві відбувся X пленум ЦК Атомпрофспілки, у якому взяли участь близько 90 осіб. Серед обговорюваних питань в порядку денному засідання було підбиття підсумків звітів і виборів у профспілці. Станом на 1 квітня звітно-виборні збори пройшли в 124 первинних профспілкових організаціях, одній груповій, одній територіальній та у трьох об'єднаних профорганізаціях. У зборах брали участь більш як сім тисяч осіб. Було відзначено високий рівень підготовки та проведення звітів і виборів в усіх організаційних ланках Атомпрофспілки. Склад профкомів оновлено на 42 відсотки.

21 квітня на базі санаторію „Горний” (м. Ялта) відбувся III з'їзд Спілки молоді, у якому взяли участь 120 делегатів: молодіжні профактивісти та керівники Атомпрофспілки.

На порядок денний форуму були винесені важливі для ефективної діяльності молодіжної організації питання, серед яких внесення змін до „Положення про Спілку молоді...”, затвердження програми діяльності організації на 2007—2010 роки.

„АТОМНИКУ УКРАЇНИ” ВІДПОВІДАЮТЬ

Редакції газети „Атомник України”, Майдан Незалежності, 2, м. Київ, 01012

Про колективне звернення голів профкомів підприємств Чорнобильської зони відчуження

Міністерство праці та соціальної політики України розглянуло колективне звернення голів профкомів підприємств Чорнобильської зони відчуження про низку проблем соціального характеру, опубліковане у газеті „Атомник України” за 1.03.2007 р., і повідомляє.

Відповідно до ст. 95 Конституції України виключно законом про Державний бюджет України визначаються будь-які видатки держави на загальносуспільні потреби, розмір і цільове спрямування цих видатків, а ст. 63 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи” передбачає, що фінансування витрат здійснюється за рахунок державного бюджету.

Чинним Законом України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи” для громадян, які працюють на територіях радіоактивного забруднення у зоні безумовного (обов'язкового) відселення, проводиться доплата в розмірі трьох мінімальних заробітніх плат. Але на 2007 рік, згідно із Законом України „Про державний бюджет на 2007 рік”, дія цієї норми призупинена в частині виплати компенсацій і допомог у розмірах відповідно до мінімальної заробітної плати. Згідно із постановою Кабінету Міністрів України від 27.04.2006 р. №571 особам, які постійно працюють, постійно виконують службові обов'язки у зоні відчуження, проводиться доплата в дев'ятикратному

розмірі доплати, встановленої пунктом 2 постанови Кабінету Міністрів України від 26.07.1996 року №836 „Про компенсаційні виплати особам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи” для громадян, які працюють у зоні безумовного (обов'язкового) відселення.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 4.04.2007 р. №610 „Про внесення змін до постанови від 27.04.2006 р. №571” зазначені виплати збільшено до двадцятикратного розміру.

Разом з тим, оздоровлення громадян, які мають статус постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи, у тому числі і працівників, які працюють на підприємствах МНС, здійснюється згідно з Положенням про організацію оздоровлення громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 16.05.2000 р. №800.

Одночасно повідомляю, що Міністерство праці та соціальної політики України систематично здійснює роботу щодо посилення соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Директор Департаменту соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи М.М. Урупа

24.04.2007 р. №390/20/112-07
м. Київ

Про часткове безробіття, зокрема і на ДНВП „Цирконій”

Виконавча дирекція Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття (далі — Фонд) розглянула публічний соціальний запит профспілкового працівника, опублікований у газеті „Атомник України” „То коли фонд запрацює для нас?” (№7 від 15.02.2007 р.) та повідомляє.

Відповідно до Закону України „Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття” умовами надання допомоги по частковому безробіттю є простий на підприємстві або в цеху, дільниці із замкненим циклом виробництва (далі — цеху, дільниці) що має невідворотний та тимчасовий характер, який триває не менше одного місяця, не перевищує шести місяців і не залежить від працівника та роботодавця, а також простий протягом місяця, що охопив не менш як 30 відсотків чисельності працівників підприємства або цеху, дільниці, в яких простої становлять 20 і більше відсотків робочого часу.

Також передбачено, що у разі якщо простий має сезонний характер або виникає виключно з організаційно-виробничих причин, а також у разі можливості працевлаштування працівників на інших дільницях, у цехах, на підприємствах, допомога по частковому безробіттю не надається.

Відповідно до пункту 1 Прикінцевих положень цей Закон набрав чинності з 1 січня 2001 року, крім статей 24—26, що стосуються соціального захисту працівників, які опинилися в стані часткового безробіття. Рішення про введення цих статей в дію приймається Верховною Радою України, виходячи з

економічних можливостей держави, щорічно під час затвердження розміру страхових внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття.

Для вивчення можливостей запровадження норм законодавства щодо соціального захисту працівників у разі настання часткового безробіття, відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 4.06.03 р. №858, у Луганській та Чернівецькій областях з 1 липня 2003 р. проводився експеримент із надання застрахованим особам допомоги по частковому безробіттю, який тривав 12 місяців.

Постановою Кабінету Міністрів був затверджений перелік причин тимчасового припинення виробництва, що призводять до часткового безробіття, та порядок фінансування виплат і надання допомоги по частковому безробіттю.

Причинами тимчасового припинення виробництва, що призводять до часткового безробіття, є непередбачувані та непереборні події, що відбуваються незалежно від волі і бажання замовника або виконавця та приводять до порушення умов укладених договорів (контрактів), зокрема, терористичний акт, пожежа, аварія, стихійне лихо (землетрус, буря, повінь, смерч, ураган) тощо.

По завершенні експерименту Мінпраці разом із зацікавленими міністерствами підготувало пропозиції щодо введення в дію статей 24—26 Закону України „Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття”, які були направлені до Верховної Ради України.

Але у зв'язку з тим, що з 2005 року розмір внесків на страхуван-

ня на випадок безробіття, що сплачують роботодавці та застраховані особи, декілька раз зменшувався, ці статті Закону в дію не введені.

Що стосується соціального захисту колишніх працівників державного науково-виробничого підприємства „Цирконій”, то представники підприємства постійно беруть участь у семінарах та інших інформаційних заходах, які організовує Дніпродзержинський міський центр зайнятості. Так, у серпні 2006 року для працівників, яких передбачалося вивільнити, центром зайнятості проведено виїзний семінар, на якому працівникам надано комплекс соціальних послуг. У березні 2007 року на замовлення підприємства було організовано та проведено міні-ярмарок вакансій з метою укомплектування робочих місць. Проте від працевлаштування 20 претендентів на заміщення вакансій відмовилися через запропоновану низьку заробітну плату (800 грн. при середньому її рівні на підприємстві понад 1100 грн. та по Дніпропетровській області понад 1200 грн.).

З 2002 року 255 колишніх працівників підприємства „Цирконій” скористалися послугами державної служби зайнятості, з них працевлаштовано 160 осіб, пройшли професійне навчання за новими професіями — 7 осіб, залучено до оплачуваних громадських робіт — 13 осіб.

Директор Державного центру зайнятості — виконавчої дирекції Фонду В.М. Галицький

23.04.07 №Ду-02-2206/016-07
м. Київ

ІЗ ФОТОРОБІТ НА КОНКУРС

Робочі будні СхідГЗК. Фото Михайла СТЕПАНЯНА. Номінація „Гімн праці”

СЛОВО ДЕЛЕГАТУ З'ІЗДУ

Сама себе спасателі

Ети ветерани теж воевали, хоча багато з них родились уже в післявоєнне час. Враг у них був особливий — радіація, яка не завжди убивала миттєво, а обрала багатьох на довгі та мучительні хвороби. Сьогодні вони, в основному, обороняються. От чиновничього равнодушья, невнимання. Сообща їм робити легше, тому і об'єдналися в профсоюз неробочих пенсіонерів ЧАЕС. Бессменним керівником цього колективу з 1993 року стала **Лидія КЛИМОВА** (на знімку), людина уважливий і авторитетний, знаючий і головне вмюючий захистити інтереси своїх колег.

«Раніше, коли станція працювала, робити це було значно легше, — розповідає Лидія Владимировна. — Тоді президентом профкому був Олександр Лыч, який нам надавав допомогу в усіх аспектах — в лікуванні, в різних культурно-масових заходах. Ми були як окрема група — неробочих пенсіонерів ЧАЕС».

Нині в цій організації 911 осіб. Соборні внески, а це 16—17 тис. грн., йдуть на те, щоб проводити товариші в лікарні (по 15 грн. виділяється, сума невелика, але тут важливо увага до людини!). Всього до 400 осіб відвідує. На юбі-

лей теж беруть гроші з соборних внесків. Щорічно близько 200 осіб відвідує. Оплачують транспорт на похорони і ритуальні послуги.

Однією з проблем, по словам Лидії Владимировны, є те, що залишається медичне обслуговування ветеранів-чорнобильців, ліквідаторів ЧАЕС. І об'єднані вони збираються говорити на з'їзді атомників. «Єдиний прохання — надати нам допомогу в лікуванні. Всього чорнобильська — перша АЭС в Україні, а сьогодні вона опинилася в самому гіршому становищі. У працюючих станцій немає технічних проблем, що у нас, — с грустю говорить лідер профсоюзу ветеранів. — У пенсіонерів зараз спільна катастрофа почалася, багато

без зубів залишилися, слух втрачено. Потрібні операції на серці, хіміотерапія для онкобольних. А це всі великі гроші. Правда, ЧАЭС в даний час вже три роки проводить в грудні акцію милосердя. На соборні добровільні пожертвування ми оплачуємо лікування. Сьогодні профілактичне лікування інвалида в нашій медсанчастині коштує 1,5 тис. грн. А це обов'язково пройти один раз в рік. Ми хочемо, щоб це обслуговування було кращим».

Сьогодні з'їзд Лидії Владимировны хотіла б поблагодарити профком ГП НАЕК «Енергоатом» за фінансову підтримку. С минулого року вони виділяють оздоровчі путівки в санаторії «Горний» і «Прикарпатський», 100 осіб змогли там відпочити. К 20-літтю аварії на ЧАЭС перерахували гроші на операції п'яти ветеранів, 747 ліквідаторів з отриманою сумою видали продовольственні набори. «Це приємні моменти в нашій житті, ми вдячні їм, але сьогодні ми маємо бути атомниками енергетики. Один із керівників ЧАЭС говорить, що тепер ми — спасателі, тому що ми маємо допомогти тим, хто зараз втрачає життя, а ми маємо допомогти їм».

ДОПОМАГАЄ ПРОФСПІЛКА ВЕТЕРАНАМ

З нагоди величного свята Дня Перемоги за ініціативою ДП НАЕК «Енергоатом» та адміністрації ВП РАЕС була вручена адресна допомога 55 ветеранам-учасникам бойових дій, у тому числі й 15 колишнім працівникам станції, на загальну суму 10000 грн.

Крім того, кожен ветеран отримав «бойовий пайок» з наборами продуктів та квіти. Ветеранів особисто вітали генеральний директор ВП РАЕС, його заступники, голова профспілкового комітету станції, керівники міста. Вшанування учасників Перемоги в місті тривало три дні.

Дніпродзержинська об'єднана організація профспілок щорічно виділяє кошти на проведення святкового вечора в кафе «Ювілейне» для ветеранів війни і праці. 9 травня збираються фронтовики, працівники тилу і діти війни, щоб згадати, як воякували, як працювали, і розповісти, як живеться. Їм дуже важливо, щоб про них не забувають.

Традиційно підприємство «Цирконій» готує і розвозить по домівках продуктові набори учасникам бойо-

вих дій. Учасники війни одержують святкову картку в конверті з поздоровленням і подякою за Велику Перемогу. Ветерани війни також одержують безплатну передплату на газету «Ветеран України» з початку року.

Профспілка пенсіонерів ДНВП «Цирконій» поздоровила ветерана війни і праці Лях Катерину Єгорівну з 80-річчям і виділила 100 грн. Чотирнадцятирічню дівчинку працювала вона під час війни на колгоспному полі, возила пшеницю на пароплаві до Азовського моря за 5 кілометрів від села, рила окопи для укриття солдатів. Катерина Єгорівна згадує, що дуже бомбили фашисти їх рідний край. Три місяці не здавався Мелітополь. Люди не покидали своїх домів: затуляли вночі вікна, вдень ховалися в кукурудзі. Неподалік села німці збили наш літак, і дуже вразило молоду Катю, що його пілотом була молода дівчина.

Зараз Катерина Єгорівна Лях мешкає зі своєю молодшою донькою і трьома внуками.

День Перемоги для неї, як і для нас усіх, це велике свято. Ми низько вклоняємося, дякуючи визволителям.

Ціну життя виміряв власною кров'ю

Микола Семенович Заболотний пішов на війну у квітні 1944-го, коли визволили його рідне село Косіковці на Хмельниччині. Йому тоді не було ще й вісімнадцяти.

З призовного пункту в Старій Ушиці юнак потрапив у Горький в запасний полк. Тут усі новобранці три місяці навчалися воєнного ремесла, склали присягу, і потім поїхали на фронт.

Бойове хрещення Миколи Заболотного відбулося у Білорусі. А потім — запеклі бої під Вільнюсом.

«Як ішов фронт, так і ми пересувалися: Мінськ, Вільнюс, Кенігсберг», — згадує ветеран. Усю Східну Прусію пройшов пішки. Микола Семенович розповідає, як брали Вільнюс.

— Це було справді осине гніздо, дуже укріплене. Відвоювали з кров'ю кожен сантиметр землі, а найважчі бої були під Кенігсбергом. Двічі брали місто, але гітлерівці не хотіли здаватися. Аж там був підземний танковий завод. Та за допомогою авіації ми це зробили. Тоді наші війська захопили в полон 350 тисяч гітлерівців.

Ніколи не забуду ті дні. Понура колона фашистів

ішла в чотири ряди. Це вже були не ті знахобні загарбники. Це був переможений ворог.

Запитую, де ветеран зустрів перший день Перемоги.

— 8-го травня 1945 року війна закінчилася для всіх. Про те, що німці капітулювали, нам повідомили о 7.30 ранку. Що робилося довкола! Всі цілувалися, обіймалися, стріляли вгору. Радість була невимовною.

Демобілізувався Микола Семенович у 1950 році. Потім піднімав з руїн народне господарство,

працював у Криму на залізничному комбінаті, на шахтах Донбасу, на Чорнобильській АЕС. Разом з дружиною виростили доньку, мають двох онуків і двох правнуків. І для них Микола Семенович просить у Бога спокою, миру на нашій багатостраждальній землі. Бо ціну життя рядовий Заболотний, як і багато інших фронтовиків, виміряв власною кров'ю.

Наталія КОРЕНЕЦЬ

Фото автора: М.С. ЗАБОЛОТНИЙ з правничкою

ІЗ ФОТОРОБІТ НА КОНКУРС

Валентин ІВАНОВ — один із активістів профсоюзної організації пенсіонерів ЧАЭС, во время екскурсії по музею Чорнобильської атомної станції. Февраль 2007 року. Фото надано Ольгою ЛАВРИНЕЦЬ, спеціалістом інформаційного центру — представителем ЧАЭС в г. Славутич

З'їзд ПРОФСПІЛКИ: ВНОШУ ПРОПОЗИЦІЮ

Потрібні радники з гендерних питань

Ще понад дві тисячі років тому Аристотель у книзі «Політика» стверджував, що «державу варто вважати поділеною на дві частини: чоловічі і жіночі населення. За такого державного ладу, де погано налагоджена справа зі становищем жінок, половина держави неминуче виявиться поза законом». Це спостереження відомого філософа залишається справедливим і донині.

Гендерна рівність — не означає, що чоловіки і жінки повинні стати однаковими, вона означає, що права, обов'язки та можливості жінок і чоловіків не повинні залежати від того,

ким народжується людина. Вирішення проблеми вимагає комплексного підходу, кінцева мета якого — досягнення гендерної рівності.

У Законі України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» у статті 18, зокрема, йдеться про те, що у разі колективно-договірних регулювань соціально-трудових відносин (генеральна угода, регіональні та галузеві угоди, колективні договори) угоди (договори) мають включати положення, що забезпечують рівні права та можливості жінок і чоловіків, із забезпеченням строків реалізації відповідних положень.

Пропоную на виконання вимог цієї статті рекомендувати президенту ДП НАЕК «Енергоатом» покласти на одного із своїх заступників обов'язки радника з гендерних питань на громадських засадах, а генеральним директорам відокремлених під-розділів Компанії погодитися на пропозицію визнати своїм радником з гендерних питань на громадських засадах кандидатуру, яка буде запропонована профспілковим комітетом підприємства.

Людмила МАЛЬКО, заступник голови профкому ВП «Хмельницька АЕС»

ІНФОРМУЄ ПРОФКОМ ДП НАЕК «ЕНЕРГОАТОМ»

Обладнання для шкіл

Для якісного забезпечення проведення випускних вечорів та дозвілля учнів шкіл міст-супутників АЕС у літній період за спільним рішенням президента ДП НАЕК «Енергоатом» та профспілкового комітету профкомом Компанії придбано 19 комплектів музичного дискотечного обладнання, які передані міським відділам освіти.

Оздоровлення дітей працівників Компанії

Для оздоровлення дітей працівників ДП НАЕК «Енергоатом» у літній оздоровчий період 2007 року профспілковим комітетом Компанії придбано 2700 путівок, які будуть розподілені між відокремленими підрозділами, згідно з поданими заявками. Нині вирішуються організаційні питання забезпечення якісного відпочинку.

У третьому заїзді (з 17.07—06.08.2007) у дитячому оздоровчо-лікувальному таборі «Ласпі» м. Севастополь планується організація спільного заїзду (по 20 осіб від кожної із сторін) з дітьми працівників АЕС України та корпорації «ТВЕЛ» Росії, віком 12—14 років. У цей же період 20 дітей працівників АЕС відпочиватимуть у таборі під Санкт-Петербургом.

Атестація керівного складу Компанії

Згідно з розпорядженням президента ДП НАЕК «Енергоатом» Андрія Деркача створена робоча група для розробки Положення про атестацію керівних працівників Компанії, до складу якої включено голову профкому Компанії Олександра О.В. Відбулося організаційне засідання робочої групи.

СОЦІАЛЬНІ ПОСЛУГИ ВИРОБНИЧНИКАМ

І смачно, і дешево

Важливим питанням для генерального директора Костянтина Ліндта і голови профкому Василя Кісільова на ДНВП «Цирконій» є розвиток соціальної сфери.

Кожна комісія профкому відповідає за виконання своєї діяльності. Жіноча рада, наприклад, допомагає в організації і проведенні літнього відпочинку дітей і жінок на узбережжі Чорного моря, що стало уже традиційним.

Питання харчування у робочих ідальнях контролює на підприємстві комісія робочого контролю на чолі з Михайлом Шараговым. Рейди перевірок харчоблоків відбуваються регулярно і раптово, тому іноді виявляються деякі порушення. Керівники ідальні негайно реагують на зауваження і усувають недоліки.

А взагалі хотілося б відзначити роботу працівників робочої ідальні, де завідувачка з виробництва Клавдія Осипенко — знаний фахівець з кухарської справи, яка цінує працю своїх підлеглих, бо їхній робочий день починається з опів на п'ять ранку і стоїть біля гарячої плити щодня — це не мед. Треба вчинити опару і випекти хліб, пірижки, тости. На «Цирконії» для робочих ідальні випікають свій рум'яний, запашний і смачний хліб. Коштує 700-грамова буханка 1,40 грн., щодня їх 100 штук випікається. Великий попит мають у працівників підприємства пірижки з найрізноманітнішою начинкою. А це піцца. Ціна на пірижки вагою в 100 гр. — 35 копійок, розбирають їх миттєво. Щодня відповідальна за виготовлення і продаж пірижків Надія Зимницька до 10 годин ранку (а це час обіду на підприємстві), завжди чепурна і усміхнена, реалізує випічку, а це 350 одиниць виробів з тіста. На Великдень наші господині також скористалися послугами заводської пекарні, замовивши 1500 штук пасок. Неабиякий попит має святкова випічка — це малесенькі пірижки з півдолоні по 35 грам, їх замовляють, як правило, на всілякі урочистості та ювілеї.

Людмила СТАНЧЕНКО, голова жіночої ради ДНВП «Цирконій»

ІЗ КОНКУРСНИХ РОБІТ

Вихованці Берездівської школи-інтернату Славутського району Хмельницької області, якими опікується профком ХАЕС. У центрі знімка заступник голови профкому ХАЕС Людмила МАЛЬКО. Знімок зроблено цьогоріч після Великодня, коли у школу-інтернат було доставлено подарунки і гуманітарну допомогу. Фото Олександра ШУСТЕРУКА, кореспондента газети «Перспектива», м. Нетішин. Номінація Люди і колективи Атомпрофспілки»

ГІМН АТОМПРОФСПІЛКИ

Не дарма нас профспілка з'єднала.
Не дарма, не дарма, не дарма.
Мабуть, добре і впевнено знала —
Співробітників кращих нема.

Приспів
Енергетики й природознавці,
Ми єдиного племені-роду.
Що б ми не робили, насправді
Все задля трудового народу.

Разом ми — нездоланная сила:
Ми не зрадімо чистих ідей.
Те, що Атомпрофспілка зробила,
Все для захисту наших людей.

Приспів
Нам свій спокій довірили люди —
Сам міцний трудовий колектив.
Скрізь права їх відстоювать будем
Ми, бо звемося ми — профактиви!

Приспів
Галина МАЙРОВА,
с/мт Середина-Буда
Сумської обл.
(Національний природний парк
«Деснянсько-Старогутський»)

Учасники III з'їзду Спілки молоді Атомпрофспілки України, який відбувся у квітні 2007 року у с/мт Лівадія, неподалік пам'ятки архітектури Ластівчине гніздо». Фото члена Атомпрофспілки Павла ОЛЕЩУКА, м. Кузнецовськ. Номінація Люди і колективи Атомпрофспілки»

Віталій СПОТАР — капітан команди «Автоломотива» автотранспортного господарства ЮУА-ЕС. Під час гри на першість області з командою «Миколаїв-2». Квітень 2007 року. Фото Олексія ЧЕРНОМАЗА, члена Атомпрофспілки з 1995 року. Номінація Люди і колективи Атомпрофспілки»

На знімку: ліворуч водій-кранівник транспортного цеху ХАЕС; праворуч — філін-пугач (занесений до Червоної книги України). Його було піймано в районі об'єкта «Укриття» майже десять років тому. Знімок неодноразово використовувався у засобах масової інформації без посилання на автора. Фото Олександра КУПНОГО, спеціаліста інформаційно-аналітичної групи ДСП ХАЕС. Номінація Гімн праці»

Аліса і Софія КІМ. Відпочинок на річці Конці (притоці Дніпра) у Запорізькій обл. Фото Ірини СМЕЛЬЯНЕНКО, головного редактора газети «Енергія», м. Энергодар. Номінація Мій рідний край»

РЕЙТИНГ ДОБРОБУТУ

Київ посідає 166-те місце за рівнем життя серед інших 215 міст світу

Такі результати щорічного дослідження Міжнародного консалтингового агентства Mercer Human Resource Consulting. Водночас столиця Росії — Москва — посідає у рейтингу 171-ше місце.

Кращі міста за рівнем життя — у Швейцарії. Найкомфортніше місто світу за рівнем життя — Цюрих. Найгіршими виявилися умови в Багдаді.

«За останні роки розрив між тими містами, що посідають верхні і нижні рядки рейтингу, помітно збільшився», — відзначив старший аналітик агентства Слагін Паракатіл.

«У деяких регіонах світу життєві стандарти підвищилися, але збільшилася прірва між тими містами регіону, де загальний рівень життя високий, і тими, де панує політичне й економічне безладдя», — додав він.

Міста оцінюються за 10 категоріями, до яких увійшли 39 чинників — політичні, соціальні, економічні й екологічні, особиста безпека, здоров'я, освіта, транспорт і комунальне обслуговування.

За еталон експерти беруть Нью-Йорк, рейтинг якого — 100 балів. Усі інші міста можуть бути як кращими, так і гіршими за цей мегаполіс.

У 2007 році Нью-Йорк опинився на 48-му місці (мінус 2 позиції порівняно з 2006 роком). Отже, у 2007 році в 47 містах світу жити було краще, ніж у Нью-Йорку.

До п'ятірки найгірших для проживання міст увійшли Пуент-Нуар (Конго), Хартум (Судан), Бангі (ЦАР) і Браззавіль (Конго). Завершує список неспокійний Багдад (14,5 бала).

МИ ТАК ЖИВЕМО, ПРАЦЮЄМО І ВІДПОЧИВАЄМО

Награда за Гран-при

Дорога, дліною в сутки, оказалась совсем короткой, ведь вместе собралось тридцать человек — творческих, ярких, молодых и веселых! Шутки, анекдоты, розыгрыши, песни не утихали в вагоне. И с таким упоением вспоминались дни подготовки к конкурсу, когда в свое свободное время неслись на репетиции, писали сценарий выступления, готовили радиорепортажи о лучших людях и достижениях цеха, корпели над стенными газетами.... Когда все позади — вспоминать легко и весело!

Город Льва встретил запорожских атомщиков приветливо. Поселились они в общежитии колледжа, где обучают менеджеров по туристическому и гостиничному бизнесу.

Львов — уникальный город, в котором живут вместе люди разных национальных культур и вероисповеданий, создавая неповторимую атмосферу и колорит.

За три дня наши путешественники посмотрели все самое интересное, побывали в церквах и костелах, посчастливилось им увидеть таинство

венчания, впечатлил всех Армянский собор — самое экзотическое здание Львова.

— Меня как бывшего военного, — рассказывает Александр Лашин, — поразил городской арсенал, где находится Музей древнего оружия. Он уникален. Рассказать об этом сложно — надо увидеть! Львов очаровывает своей размеренностью. Это какой-то удивительный сплав городской суety и неторопливости. На каждом углу — небольшое, уютное кафе, где можно выпить чашку ароматного кофе с кусочком потрясающе вкусного торта или бокал пива, спокойно погулять по вечернему городу...

Во Львове что ни улица — дыхание истории! Излюбленное место жителей и гостей города — проспект Свободы, где находится знаменитый Театр оперы и балета, национальный музей, музей этнографии, памятник Тарасу Шевченку... Посмотрели Лычаковское кладбище-некрополь, погуляли в Шевченковском Гае, открытым музее народной архитектуры и быта...

ІЗ ПОЧУТОГО НА ПРОФСПІЛКОВИХ ЗБОРАХ

— Шановний, виступіть, щоб я вас побачив.

— Джерело підвищення зарплати — зменшення кількості працівників.

— Если они считают, что нет информации, значит не хотят ее иметь.

— Речь без мата — это доклад.

— Наш председатель профкома не пьет и не курит, — и это выглядит странно.

— Так, ви нам допомогли, коли ми вже не просимо.

— Вони представляють незалежну профспілку, тому що від них нічого не залежить.

«Едем во Львов, и только во Львов!» — мнение было единоголосным и мгновенным. Так решила команда цеха ТАИ, завоевавшая Гран-при в конкурсе «Мы так живем, работаем и отдыхаем», когда узнала, что в качестве поощрения за победу им выделена сумма в размере 12 тысяч гривен. Через туристическую фирму тут же закупили 30 путевок, заказали билеты в обе стороны и, счастливые и довольные, отправились в путешествие.

Еще одно событие украсило эту поездку — день рождения Константина Ковалева, превратившийся в импровизированный театрализованный праздник, который надолго запомнится имениннику и его друзьям-коллегам.

— Эта поездка еще больше сплотила коллектив, — говорит Игорь Каранедов, заместитель начальника ЦТАИ, который был

руководителем группы. — Все вернулись, полны ярких впечатлений, положительных эмоций и огромного желания начать подготовку к новому конкурсу, и, естественно, победить в нем, чтобы отправиться в новое туристическое путешествие!

Оксана ЗАГУСТА
Фото Игоря КАРАНЕДОВА

— Он собрался с мыслями на собрание, но они не пришли на него.
— Хочешь запороть дело — создавай комиссию.
— Критики боїться навіть той власник, який уже нічого не боїться.

Записав Микола ВАРЧИН

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України

Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: 01012, Київ, Майдан Незалежності, 2. Газета «Атомник України»

Головний редактор Микола ПЕТРИЧЕНКО

Телефон/факс: 278-88-35

E-mail: atomnik@union.kiev.ua
http://www.atomprofspilka.org.ua

Газета виходить щотижня

Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор

Редакція листується з читачами лише на сторінках газети

При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію

КВ № 4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована у ВАТ «Видавництво «Київська правда»: 04136, Київ-136, вул. Маршала Гречка, 13.

Замовлення 1557 Тираж 5240

Ціна договірної